

Presuda Suda (peto vijeće) od 4. prosinca 2019. – PGNiG Supply & Trading GmbH protiv Europske komisije**(predmet C-117/18 P) ⁽¹⁾**

(Žalba – Unutarnje tržište prirodnog plina – Direktiva 2009/73/EZ – Članak 32. – Pristup treće strane – Članak 41. stavci 6., 8. i 10. – Tarifni propisi – Članak 36. – Zahtjev za izuzeće – Načini rada plinovoda OPAL – Nacionalno regulatorno tijelo – Odluka o izuzeću – Zahtjev za izmjenu – Odluka Europske komisije – Tužba za poništenje – Članak 263. četvrti stavak UFEU-a – Dopuštenost – Odluka koja se izravno ne odnosi na tužitelja)

(2020/C 36/04)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Žalitelj: PGNiG Supply & Trading GmbH (zastupnici: M. Jeżewski i O. Waluśkiewicz, *adwokaci*, E. Buczkowska i M. Trepka, *radcowie prawni*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: K. Herrmann i O. Beynet, *agenti*)

Intervenijent u potporu Komisiji: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: u početku T. Henze, zatim J. Möller, *agent*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. PGNiG Supply & Trading GmbH snosit će vlastite troškove kao i troškove Europske komisije.
3. Savezna Republika Njemačka snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 161, 7. 5. 2018.

Presuda Suda (peto vijeće) od 4. prosinca 2019. – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. protiv Europske komisije, Savezne Republike Njemačke**(predmet C-342/18 P) ⁽¹⁾**

(Žalba – Unutarnje tržište prirodnog plina – Direktiva 2009/73/EZ – Članak 32. – Pristup treće strane – Članak 41. stavci 6., 8. i 10. – Tarifni propisi – Članak 36. – Zahtjev za odstupanje – Način rada plinovoda OPAL – Nacionalno regulatorno tijelo – Odluka o odstupanju – Zahtjev za izmjenu – Odluka Europske komisije – Tužba za poništenje – Članak 263. četvrti stavak UFEU-a – Dopuštenost – Odluka koja se izravno ne odnosi na žalitelja)

(2020/C 36/05)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Žalitelj: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (zastupnici: M. Jeżewski, *adwokat*, a zatim E. Buczkowska, *radca prawny*, i W. Sadowski, *adwokat*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: K. Herrmann i O. Beynet, *agenti*), Savezna Republika Njemačka (zastupnici: M. T. Henze, a zatim J. Möller, *agenti*)

Izreka

- 1) Žalba se odbija.
- 2) Društvo Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. snosi vlastite troškove kao i troškove Europske komisije.
- 3) Savezna Republika Njemačka snosi vlastite troškove.

(¹) SL C 276, 6. 8. 2018.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 5. prosinca 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Galicia - Španjolska) – Antonio Bocero Torrico (C-398/18), Jörg Paul Konrad Fritz Bode (C-428/18) protiv Instituto Nacional de la Seguridad Social, Tesorería General de la Seguridad Social

(spojeni predmeti C-398/18 i C-428/18) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna sigurnost radnika migranata – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Prijevremena starosna mirovina – Prihvatljivost – Iznos ostvarene mirovine koji mora biti viši od najnižeg zakonskog iznosa – Uzimanje u obzir samo mirovine stečene u predmetnoj državi članici – Neuzimanje u obzir prijevremene starosne mirovine stečene u drugoj državi članici – Različito postupanje s radnicima koji su se koristili svojim pravom na slobodno kretanje”)

(2020/C 36/06)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Antonio Bocero Torrico (C-398/18), Jörg Paul Konrad Fritz Bode (C-428/18)

Druge stranke u žalbenim postupcima: Instituto Nacional de la Seguridad Social, Tesorería General de la Seguridad Social

Izreka

Članak 5. točku (a) Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti treba tumačiti na način da mu se protivi zakonodavstvo države članice koje kao pretpostavku za ostvarivanje prava radnika na prijevremenu starosnu mirovinu nalaže da je iznos ostvarene mirovine viši od iznosa najniže mirovine na isplatu koje bi taj radnik imao pravo kad navrší zakonsku dob za umirovljenje na temelju tog zakonodavstva, pri čemu se izraz „ostvarena mirovina” mora tumačiti kao da se odnosi na mirovinu koju je dužna isplaćivati samo ta država članica, a ne odnosi se na mirovinu koju bi navedeni radnik mogao ostvariti na temelju istovjetnih davanja koju je dužna isplaćivati neka druga država članica ili više njih.

(¹) SL C 294, 20. 8. 2018.
SL C 364, 8. 10. 2018.